

منصوره ضیایی از ساکنان محله سید رضی است و بیشتر عصرها برای برداشت گوجه، خیار، بادمجان، کدو و سبزی به اینجا می‌آید. این بانو تعریف می‌کند: سال قبل که به این محله آمدیم، خبردار شدیم چنین امکانی برای کشت و کار عمومی فراهم است. پیگیری کردم تا توانستم تکه‌ای از زمین‌های اینجا را اجاره کنم و الان با دیدن این مناظر می‌بینم ارزشش را داشت.

مهدی پرنودی دانشجوی مهندسی مکانیک دانشگاه فردوسی است و عصرها همراه مادرش برای چیدن سبزی و جمع کردن گوجه و خیار به سرزمین کوچکشان می‌آید. شهناز عارفی، مادر مهدی، می‌گوید: چهار سال است که اینجا زمینی اجاره کرده‌ایم. جدا از برداشت محصول با کیفیت، اینکه توانسته‌ام با کشاورزی آشنا شوم، برایم خیلی ارزشمند است.

زمین‌داران بوستان محله شهید رضوی، این روزها با برداشت محصولات، حال خوب کشاورزی را تجربه می‌کنند

«برکت» زندگی شهری

فاطمه سیرجانی در قلب بوستان برکت محله شهید رضوی، انگار دنیا آهسته‌تر پیش می‌رود. اینجا مزرعه‌ای در دل شهر است که وقتی وارد آن می‌شوی، نخستین چیزی که نفیست راتازه می‌کند، بوی خوش خاک نم‌خورده و عطرتند سبزی‌های تازه است. دیگر نه صدای بوق ماشین‌ها شنیده می‌شود و نه شتاب همیشگی شهر را حس می‌کنی. اینجا فقط صدای باد است که میان ساقه‌های سبز می‌پیچد و سکوتی که جان می‌دهد برای دوباره نفس کشیدن. زمین کشاورزی شهری بوستان برکت به تکه‌های کوچک تقسیم شده است و باغچه‌های دنجی که هر کدام، قصه‌دست‌های کسانی است که دلشان خواسته با خاک رفیق شوند. این روزها فصل برداشت محصول از این مزرعه رسیده و همه چیز دیدنی است.

نیات دخترک شش ساله‌ای است که در میان بوته‌های گوجه و بادمجان شادمانه قدم می‌زند. مادرش، زهرا زعیمی، می‌گوید: دخترم را از وقتی یک ساله بود، به اینجا می‌آورم و در کنار کشت و کار سبزی و صیفی جات، او هم همین جا بازی می‌کند و خانوادگی این فضای زیبای کشاورزی در شهر را تجربه می‌کنیم.

عکس: فاطمه سیرجانی/شهرآرا

فرزانه فریدنیا و فاطمه عباسی مزرعه‌هایشان کنار هم است. آن‌ها سخت مشغول کار هستند و می‌خواهند قبل از ساعت ۷ وبسته شدن در مزارع، سبزی‌هایشان را بچینند. فاطمه خانم می‌گوید: از وقتی محصولات مزرعه خودمان را استفاده می‌کنیم، سبزی و گوجه و خیار بازاری برایمان طعم و مزه ندارد.